

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนวิชาออกแบบ 1 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ
- เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาออกแบบ 1 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

- ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ
- เจตคติในการเรียนวิชาออกแบบ 1 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

- ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธิรังสีพิบูล อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา ที่เลือกลงทะเบียนเรียนในวิชา ศ 3101 ออกแบบ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 30 คน แล้วแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม โดยการสุ่มอย่างง่าย คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน เรียนโดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิก และกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน เรียนโดยวิธีปกติ

- ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใช้เวลากรุ่มละ 4 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 8 คาบ โดยไม่วร่วมกับเวลาที่ใช้สำหรับการทดสอบก่อนเรียน 2 คาบ และทดสอบหลังเรียน 2 คาบ

- เนื้อหาในบทเรียน ได้แก่ เนื้อหา เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรที่กำหนด ซึ่งได้แก่ การสร้างสรรค์งานออกแบบด้วยองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งประกอบด้วย

- 3.1 จุด (Point) จัดว่าเป็นองค์ประกอบที่เล็กที่สุด เป็นส่วนเริ่มต้นไปสู่ส่วนอื่น ๆ การนำจุดหลาย ๆ จุดมาวางเรียงกัน จะต้องมีความรู้เรื่องศิลปะ เพื่อให้จุดเหล่านั้นวางเรียงกันอย่างมีความสัมพันธ์ มองดูหมายความสมสวยงาม

3.2 เส้น (Line) เส้นคือจุดหลาย ๆ จุดที่เรียงติดต่อกันไป ส่วนที่เป็นขอบรอบนอกของพื้นที่วัตถุ เส้นเป็นรากฐานของศิลปะทุกประเภท เมื่อนำมาประกอบกันก็จะทำให้เกิดรูปร่างที่ต้องการได้ นักออกแบบจะต้องเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้สึกในเรื่องเส้นลงไปในผลงานของตน เพื่อให้ผู้อื่นได้สัมผัส เส้นแต่ละเส้นก็ให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันไป

3.3 รูปร่าง (Shape) - รูปทรง (Form)

รูปร่าง (Shape) ลักษณะรูปร่างของวัตถุเป็นพื้นฐานของการสร้างภาพ เราเห็นรูปร่างได้จากขอบของเส้นรอบนอก ซึ่งเป็นรูป 2 มิติ การจัดองค์ประกอบในลักษณะของการเน้นรูปร่างนั้นทำได้โดยแสง และน้ำหนักสี (Tone) ที่ต่างกัน แสงที่แรงกล้าจะให้เงาที่เข้มเน้นรูปร่างของวัตถุ ส่วนแสงที่อ่อนจะให้เงาที่มุ่มนวล ลดความตัดกันของสีให้เห็นรายละเอียดของภาพมากขึ้น

รูปทรง (Form) คุณลักษณะที่เกิดจากเส้นรอบนอก (Outline) ของวัตถุที่เรามองเห็น เป็น 3 มิติ มีความกว้าง ความยาว และความหนา (ลึก) เมมะกันการนำไปใช้งานออกแบบ 3 มิติ

3.4 ลักษณะผิว (Texture) เป็นลักษณะส่วนนอกของวัตถุที่รับรู้โดยการสัมผัสด้วยสายตาและทางร่างกาย ซึ่งลักษณะพื้นผิวของสิ่งต่าง ๆ เมื่อสัมผัสรับต้องหรือเมื่อเห็นแล้วจะรู้สึกได้ว่า หยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นตัว

3.5 สี (Color) สีช่วยให้งานออกแบบมีคุณค่า ทำให้เกิดความงามกลืน ตัดกัน กัดแสบ-เบา ความคาดเดา ความคาดหวัง บริเวณว่าง ภาชนะ โปรดิฟฟ์ ให้ความรู้สึกใกล้-ไกล เคลื่อนไหว สีให้ความรู้สึกทางอารมณ์ได้ดีที่สุด

การดำเนินการทดลอง

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) โดยให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาออกแบบ 1 โดยถือเอกสารแนวที่ได้จากการทำแบบทดสอบนั้นเป็นคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-Test) โดยใช้เวลาในการทดสอบก่อนเรียน 2 คาบ

2. ระยะทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเรียนและฝึกปฏิบัติวิชาออกแบบ 1 เรื่องการสร้างสรรค์งานออกแบบด้วยเส้น, สี, รูปร่าง-รูปทรง และองค์ประกอบศิลป์ โดยกลุ่มทดลอง เรียนและฝึกปฏิบัติด้วยซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกโดยใช้ออฟฟิศ Paint Program และกลุ่มควบคุม เรียนและฝึกปฏิบัติตัวยิปปิกตี เป็นเวลา각กลุ่มละ 4 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 8 คาบ

3. ระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post-Test) โดยให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชา

ออกแบบ 1 โดยถือเอกสารแนวที่ได้จากการทำแบบทดสอบนั้นเป็นคะแนนทดสอบหลังการทดลอง (Post-Test) โดยใช้เวลาในการทดสอบหลังเรียน 2 คาบ

4. นำคะแนนในข้อ 1 และข้อ 3 มาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของคะแนน (SD) ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และทดสอบค่าที่ แบบ t-Test Independent

5. นำคะแนนในข้อ 1 และข้อ 3 มาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของคะแนน (SD) ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และทดสอบค่าที่ แบบ t-Test Dependent

สรุปผลการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่าความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ และเมื่อดูรายด้านพบว่าความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดคล่องก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติไม่แตกต่างกัน ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดที่เริ่มทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดยังคงอยู่ในก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติสูงกว่านักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิก แต่หลังเรียนนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ

ในด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาออกแบบ 1 พบร้า เจตคติก่อนเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติไม่แตกต่างกัน แต่หลังเรียนเจตคติต่อการเรียนวิชาออกแบบ 1 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบร้าเจตคติต่อการเรียนวิชาออกแบบ 1 ด้านการมองเห็นประযุชน์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกก่อนเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่หลังเรียนเจตคติของนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติไม่แตกต่างกัน เจตคติต่อการเรียนวิชาออกแบบ 1 ด้านความรู้สึก (ชอบ ไม่ชอบ) ของนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์

คอมพิวเตอร์กราฟิกและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปрактиก่อนเรียนไม่แตกต่างกัน แต่หลังเรียนเจตคติท่องการเรียนวิชาออกแบบ 1 ของนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิก สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปрактиก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติของการเรียนวิชาออกแบบ 1 ด้านคติต้านพฤติกรรม (แนวโน้มที่จะทำ) หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปрактиกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปрактиก มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. การเรียนวิชาออกแบบโดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิก ทำให้ผู้เรียนมีความกล้าในการสร้างงาน การที่ผู้เรียนไม่กลัวการผิดพลาด ทำให้กล้าคิด กล้าทดลอง จึงทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ใน การสร้างผลงาน ซึ่งกระบวนการดังกล่าวช่วยพัฒนากระบวนการคิดสร้างสรรค์ ดังที่ หอแรลันซ์ (อารี พันธุ์มณี, 2540, หน้า 16) กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้ของบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ มักจะเรียนรู้โดยการตั้งคำถาม ข้อถกเถียง เสาแสวงหาทดลอง เพื่อที่จะค้นพบความจริง หรือคำตอบ ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับ ගල්ලිනී (Gallini, 1983, p. 7 อ้างถึงใน เจร្សា ກິຕີພົງສ່ວນຊັບ, 2542, หน้า 8) ที่กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ต้องมีความยืดหยุ่นได้ เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือก ด้านนา Rae ပູນຫາด้วยตัวเอง กล้าคิด กล้าทำและไม่กลัวที่จะผิดพลาด ดังที่ผลของการศึกษาของ พิลลิป (Phillip, 1989 อ้างถึงใน อຽຸນສົມ ຈັນທະກົງ, 2538, หน้า 6) ที่พบว่าการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ มีผลในทางที่ดีต่อทักษะทางการแก้ปัญหาของเด็กอนุบาล สอดคล้องกับ อารี พันธุ์มณี (2540 ก, หน้า 116) กล่าวว่า การส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลอง มีผลทำให้เกิดการพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ได้ดังที่ ໄປໍ (Pike, 1989) พบว่า ผลจากการใช้คอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในการสร้างงานศิลปะ ทำให้คืนพบความคิดใหม่ ๆ และเป็นบ่อเกิดความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ ວັດສັນ (Watson, 1987) ที่ศึกษาวิธีการสอนวิชาออกแบบ พบว่าการสอนวิชาออกแบบในอนาคตควรที่จะส่งเสริมวิชาพื้นฐานการออกแบบ ขั้นตอนการแก้ปัญหาการคิด การสร้างสรรค์ และการใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกในการออกแบบให้มากขึ้น ทำให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ มีผลทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ต่อเนื่องกันไป

2. การเรียนวิชาออกแบบโดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิก สามารถสร้างงานได้ง่าย และรวดเร็ว เนื่องจากซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิก มีเครื่องมือช่วยในการทำงานที่หลากหลาย

ไม่ว่าจะเป็นการตากเล่น การเขียนรูปร่างแบบต่าง ๆ การพ่น การเทสี การบูรณะเปลี่ยนหัวแปลงแบบต่าง ๆ ทำให้ผลงานที่ทำมีความแตกต่างและหลากหลาย เนื่องจากคอมพิวเตอร์ สามารถแสดงผลย้อนกลับ ทำให้ทราบผลทันที สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงผลงานได้ในเวลาอันสั้น สามารถลองผิดลองถูก เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา ทำข้ามอยู่เสมอ (นิยมศรีตรัง อภิรัตนพันธุ์, 2544, หน้า 90) เมื่อซอฟต์แวร์มีส่วนในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างงานได้เร็วขึ้น และมีความหลากหลาย จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดการเบรียบเทียบ การซื้อขาย ตามทฤษฎีของสร้างทาง สติปัญญา กิลฟอร์ด (Guilford, 1967, p. 138) ที่พบว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถของ สมองด้านความคิดแบบอเนกนัย ซึ่งประกอบด้วยความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเมียดลอง ซึ่งสามารถส่งผลให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ขึ้นได้ตามทฤษฎี แนวความคิด ด้านซื้อขายสมัพนธ์ (Associative Approach) โดย เมดนิก (Mednik, 1962) ที่เชื่อว่าความคิด สร้างสรรค์เป็นความสามารถของบุคคลในการมองเห็นความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ ความคิดหรือ วัตถุในแง่มุมที่เปลี่ยนใหม่และเป็นประ喜悦 ซึ่งบุคคลที่สามารถเห็นความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ที่อยู่ ห่างกันหรือมีความเกี่ยวพันกันน้อย (Remote Association) ได้มากเท่าไร บุคคลนั้นยิ่งมีความคิด สร้างสรรค์สูงเท่านั้น

เจตคติต่อการเรียนวิชาออกแบบที่นักเรียนที่เรียนวิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์รักษาพิสูจน์กว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ มีประเด็นการอภิป่วย ดังนี้

การเรียนวิชาออกแบบโดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์รักษาพิสูจน์ เป็นการเรียนที่ผู้เรียนใช้ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการสร้างงาน ซึ่งซอฟต์แวร์มีเครื่องมือมาตรฐานที่ช่วยให้ ผู้เรียนสามารถสร้างรูปแบบ รูปร่าง หรือสร้างชิ้นงาน แบบต่าง ๆ ได้โดยง่าย เมื่อเทียบกับการสร้าง งานปกติที่ต้องใช้ทักษะทางศิลปะ ซึ่งทำให้งานที่ยากหรืองานที่ไม่สามารถสร้างได้ด้วยสื่ออื่น กล้ายมาเป็นงานที่ง่ายได้ (ศุภกรรณ์ ดิษฐพันธุ์, 2540, หน้า 108) การที่ผู้เรียนสามารถทำสิ่งที่ยาก ได้ง่ายขึ้น มีผลทำให้เกิดความกระตือรือร้นและมีกำลังใจในการเรียน ดังกฎแห่งผลที่ได้รับ (Law of Effect) ตามทฤษฎีของธอร์นเดิร์ (Thorndike's Connected Theory) ที่พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ของผู้เรียนย่อมอย่างจะเรียนรู้ต่อไปหากมีความพึงพอใจ และจะมีความเบื่อหน่ายและไม่อยาก เรียนรู้หากได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ ลักษณะเดียวกันกับทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Skinner) (มาลินี จุฑารพ, 2537, หน้า 291) และสอนคล่องกับการศึกษาของ เกษมศรี พรมภิบาล (2537) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์รักษาพิสูจน์ช่วยสอนวิชาการออกแบบ 1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร พ布ว่า ผลของการสอนมีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์รักษาพิสูจน์ในระดับ ดีมาก อีกทั้งมีความกระตือรือร้นสนุกสนาน เนื่องจากข้อดีของซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์รักษาพิสูจน์คือ

สามารถแสดงผลย้อนกลับ สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงผลงานที่ทำผิดได้โดยไม่มีความเสียหาย ผู้เรียนยังสามารถลองอ่าน เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาจากนั้น ทำให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทดลอง สอดคล้องกับ ฉลอง ทับศรี (ม.บ.ป., หน้า 4) ที่กล่าวว่าผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อมีความพึงพอใจ ในการเรียน และทำให้เกิดการตอบสนองมากครั้งหรือเข้มข้นขึ้น ดังนั้นจึงส่งผลให้นักเรียนที่เรียน วิชาออกแบบ 1 โดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาออกแบบ 1 สูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ควรเลือกความเรียนที่สามารถยืดหยุ่นในเรื่องของเวลาในการเรียนได้ เช่น ควบคู่กับการทำงาน หรือควบคู่กับกิจกรรมชั้นบ้าน เพราะนักเรียนที่ยังทำงานไม่เสร็จจะสามารถใช้เวลาทำงานต่อได้อีก
2. นักเรียนควรมีพื้นฐานในการใช้คอมพิวเตอร์ จะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์จากการใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ กราฟิกในการสร้างงานจิตกรรม ในช่วงชั้นที่ 3
2. ศึกษาและเบริยบที่ยับซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์กราฟิกที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ใน การเรียนวิชาออกแบบ ในช่วงชั้นที่ 3
3. ศึกษาและเบริยบที่ยับความคิดสร้างสรรค์จากการเรียนโดยใช้ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์กราฟิกของนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับสื่อคอมพิวเตอร์มาก ๆ เพื่อป้องกันตัวแปร แทรกซ้อนจากการตีนเต้นกับสื่อใหม่ของผู้เรียน